

УДК 349

Любименко В.В.

студ. гр. Ю-313 НУ «Запорізька політехніка»

ПРОБЛЕМИ АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА В УКРАЇНІ В УМОВАХ ПРОВЕДЕННЯ СУДОВОЇ РЕФОРМИ

Згідно статті 55 Конституції України від 28 червня 1996 року судом захищаються права і свободи людини і громадянина. В громадянина є право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, посадових і службових осіб та органів місцевого самоврядування. Громадянин має право звернутися за захистом своїх прав до комісії Верховної Ради України з прав людини. Ті громадяни, які звертаються до комісії мають право після використання всіх засобів правового захисту звертатися за захистом своїх свобод і прав до міжнародних судів чи до органів міжнародних організацій, де Україна є учасником або членом. Кожен має право засобами, які не заборонені законом, захистити свої права і свободи від протиправних посягань і порушень у його бік.

Мета судової реформи 2016 року була не на зовнішню зміну системи, а створення такої системи, яка здатна ефективно і швидко вирішувати конфлікти у сфері публічно-правових відносин. Цей макет закріплений в новому Законі України «Про судоустрій і статус суддів».

Труднощі та питання адміністративного судочинства з'ясовані у наукових роботах багатьох відомих вчених: В. Б. Авер'янова, Ю. П. Битяка, Н. Б. Писаренка, та ін. На сьогоднішній день науковцями вивчається чинне законодавство та відгуки до нього, а також здійснення дослідження роботи застосування Кодексу адміністративного судочинства в умовах сучасної судової реформи в Україні.

Розглядаючи статтю 2 КАС, можна сказати, що адміністративне судочинство покладене на захист прав, свобод та інтересів від самовілля і порушень з боку органів державної влади, їхніх посадових і службових осіб, органів місцевого самоврядування. Сьогодні говорять, що в адміністративному судочинстві виникли ряд проблем та питань. А саме: громіздкість судів справами, незакінченість судової реформи, незавершеність конкурсу на посади суддів та проблеми з юридичними рішеннями та питаннями.

Відповідно до законодавства частини 2 статті 4 Кодексу адміністративного судочинства України юрисдикція адміністративних судів поширюється на всі публічно-правові конфлікти, крім тих, для яких законодавством прописаний окремий порядок судового вирішення.

Можна погодитися з думкою В.Б.Авер'янова. Вираз «всі публічно-правові спори» має ширше коло спорів, ніж там, де однією зі сторін обов'язково є орган державної влади, місцевого самоврядування чи їхня посадова чи службова особа або інший суб'єкт, що здійснює управлінську функцію. Виходячи з інформації, реальні повноваження судів виходять далеко за межі як Закону, так завдань адміністративного судочинства, визначених статтею 2 КАС України.

Для подолання цих проблем, по-перше, необхідно завершити реформування системи суду, покращити рух судових документів, покращити організацію та роботу судів, а також підвищити правову культуру суддів при виконанні своїх обов'язків та повноважень.

Отже, можна дійти до висновку, що держава перебуває на етапі оновлення судової системи в галузі адміністративного судочинства. Формування нових інститутів відповідає сучасним умовам розвитку демократичної держави, а адміністративне судочинство має відповідати вимогам, принципам та правилам судової влади, має дотримуватися вимог судочинства.